

Worsteling met natuurkrachten

Muziek bepaalt het leven van *Ewa Maria Wagner*. Ze beklimt met Strauss de Texelse Alpen.

Dankzij een uitzonderlijk programma met een kleinere strijkersbezetting waarvoor slechts twee altviolen van de twaalf nodig zijn, krijg ik onverwacht vrij. Eigenlijk een perfecte gelegenheid om mijn huis eindelijk op te ruimen. Maar nu de vrijheid door het virus weer ingekrompen is, kan ik mijn behoefte om te ontsnappen niet onderdrukken. Zo gedacht, zo gedaan. Koffer, altviool, studiepartij, hup in de auto en voordat ik het weet, zit ik op Texel.

In dit jaargetijde is het hier heerlijk guur. De ruige wind duwt de kou in mijn jas tijdens een strandwandeling. Ik geniet van de zee en van het spectaculaire wol kentoneel. Maar dit uitstapje is zo impulsief dat ik me direct schuldig ben gaan voelen en om het te compenseren daag ik mezelf uit om in de donkere uren van de dagen nauwlettend de bergtoppen te beklimmen van de Alpensymfonie van Richard Strauss, die de

volgende week op het programma staat.

In het Texelse huisje heb ik gelukkig geen burens. Met het zand nog op mijn broekspijpen speel ik me alweer door een berglandschap. Mijn vingers, nog klam van de zee-wind, tasten zich door een stijgende notenlijn die, gezien de sprongen over de snaren,

---

Oppassen dat ik het water niet met valse noten vertroebel

---

langs een afgrond loopt. Onvoorzien laat ik af en toe een muzieksteentje vallen als het pad versmalt en langs een klein beekje meandert. Nu is het oppassen dat ik het water niet met valse noten vertroebel. Zwetend bereik ik de top aan het eind, waar de ongemakkelijke wind de techniek opzweept en me uit mijn evenwicht duwt.

Ik verdeel mijn krachten tussen overdag

steeds langere strandwandelingen en 's avonds Strauss' hoge eisen voor zijn bergmuziek. De worsteling met de natuurkrachten voeden mijn fysieke conditie, ook op de altviool, en ik ontdek de Alpen op Texel. Tot slot duik ik ook nog in Nietzsches filosofische Antichrist, die de grondlaag van Strauss' symfonie vormt. Me zo compleet voorbereiden lukt zelden. Verwachtingsvol kijk ik naar de 129-man orkestbezetting en Edo de Waart die Strauss' natuurgeweld straks naar de zaal zal brengen.

Dat ik in mijn Texelse ruis de wereld ben vergeten, wordt duidelijk als ik thuis de eerste mail lees. De maatregelen hebben ook het orkestleven ontregeld. Edo is verhinderd, Strauss gaat niet door. Ik heb een etmaal om Beethovens Symfonie 4 in te studeren. Alles voor de kat z'n viool? Nee, want het concert gaat door, ook al is het voor de radio en zit er straks geen publiek in de zaal.

Ewa Maria Wagner is altvioliste en schrijfster.